

Dobrá investícia

PROGRAM

Organové prelúdium

Introit: Bratia a sestry, vitajte na večerných bohoslužbách pri príležitosti Pamiatky zosnulých. Svätý apoštol Pavol napísal veriacim do Ríma: „**Lebo vieme, že Kristus, ktorý vstal z mŕtvych, viac neumiera a smrť už viac nepanuje nad Ním**“ (R 6,9).

- **Pieseň zo spevníka č. 6, v. 1-2** „Meno Ježiš“

Apoštolské vyznanie viery a modlitba kazateľa

Čítanie zo Starého zákona (SZ) – Iz 25,6-8 „Kráľovská hostina na Sione“

Čítanie z Nového zákona (NZ) – J 11,32-44 „Ježiš vzkriesil Lazára“

- **Pieseň zo spevníka č. 6, v. 3** „Meno Ježiš“

Kázeň slova Božieho – Zjav 7,9-10 „Oslava Boha mučeníkmi“ + **oznamy**

- **Pieseň zo spevníka č. 404, v. 1** „Krásnu vlast“

Pietna spomienka veriacich (prezentácia)

Modlitby prítomných a modlitba Pánova

- **Pieseň zo spevníka č. 404, v. 2** „Krásnu vlast“

Požehnanie: Pán Ježiš povedal: „...**pretože ja žijem, aj vy budete žiť**“ (J 14,19).

- **Pieseň zo spevníka č. 404, v. 3** „Krásnu vlast“

Kázňový text – Zjav 7,9-10

9 Po tomto som videl: ajhľa, veľký zástup zo všetkých národov, kmeňov, ľudí a jazykov, ktorých nikto nemohol spočítať; stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, s palmami v rukách, **10** volali mohutným hlasom: Spasenie nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi.

HISTORICKÉ OKIENKO PAMIATKY ZOSNULÝCH

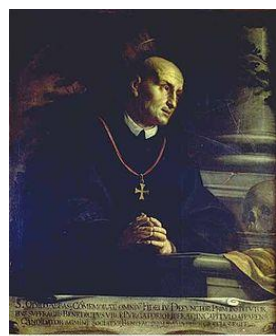
Na tento deň pripadá na Slovensku novembrový zvyk návštevy cintorínov, ozdobovania hrobov, pálenie sviečok a spomienok na zosnulých rodinných príslušníkov a známych. Návšteva cintorínov na sviatok Všetkých svätých patrí k najstabilnejším tradičným prejavom všetkých vrstiev spoločnosti.

Pôvod tohto sviatku siaha do predkresťanských čias. Súvisí s pradávnu mystickou tradíciou indoeurópskych národov, keď sa medzi nás mali vracat' duše zosnulých. Rozšírený bol najmä medzi obyvateľstvom keltského pôvodu, keď sa v noci z 31. októbra na 1. novembra druidi lúčili s letom patriacim bohyni života a vítali vládu kniežat'a **Samhaina** (zo slova „*Sam-fuin*“ – koniec leta), ktorý vládol zime.

Kelti verili, že v túto noc, keď život (leto) odovzdáva žezlo vlády smrti (zime), prichádzajú mŕtvi na zem, aby si vybrali na jeden rok telo, v ktorom sa usadia. Zo strachu, že si vyberú práve ich vlastné, im prinášali rôzne obety. Verili tiež, že sa stena medzi svetom živých a mŕtvych je túto noc taká tenká, že sa dá medzi nimi ľahko nadviazať kontakt. Aby si Kelti naklonili mŕtve duše, ale zároveň odohnali zlých duchov a démonov, nachystali im všelijaké dobroty a dary.

V 8. storočí určil **pápež Gregor IV.** sviatok Všetkých svätých na 1. november, ktorý mal byť spomienkou na známych kresťanských svätcov. Tento zvyk sa postupne rozšíril a v kalendári sa zakotvil 2. november ako Pamiatka zosnulých (Dušičky). Podľa starších zvykov sa v noci z 1. na 2. novembra na stole necháva časť večere a na hroboch sa zapalujú sviečky. Kladenie vencov a kvetinová výzdoba na cintorínoch patrí k novším tradíciám.

Pamiatku verných zomrelých zaviedol v roku **988** clunyjský opát **Odylo**, ktorý sa takto snažil čeliť pretrvávajúcim pohanským obradom. V **13. storočí** sa tento zvyk rozšíril po celej západnej cirkvi.

Protestantskí veriaci nemajú v kalendári sviatok všetkých svätých, ale **2. novembra** – v deň **Pamiatky zosnulých** prichádzajú k hrobom svojich príbuzných a spomínajú na nich.

Protestanti sa nemodlia k svätým, ale k Trojjedinému Pánu Bohu – Otcovi, Synovi a Duchu Svätému. Na cintorínoch sa nemodlíme za svojich mŕtvych, ale s vdakou si spomíname na to, čo pre nás v živote znamenali. Tento deň nás ma viesť aj k myšlienkam na večnosť a našu pomínutelnosť; na to, že aj my kráčame v ústrety k nebeskému kráľovstvu, kde máme nádej sa stretnúť so svojimi milovanými, ktorí nás na tejto ceste predišli.

